

44. Modersohn Ernő

Megjelentve és mégis váratlanul

LEVÉLMISSZIÓS Füzetek

No.: 44. Modersohn Ernő – Megjelentve és mégis váratlanul.

Fundamenta Evangélium Alapítvány

Hargita Árpádné: +36 1 2917330

---

*"De el fog jönni az Úr napja,
mégpedig úgy, mint a tolvaj..." II.Pét.3:10*

Eljött hozzám egy testvérem és elmesélte álmát. Nagy órát látott az égen. Amint ránézett látta, hogy az óra éjfél előtt három percet mutatott. Nagy betűkkel volt aláírva Ézsaiás 6:8

Felébredt és kikereste a jelzett helyet, ahol ezt olvasta: **"Kit küldjek el, ki megy el követségünkben? Én ezt mondtam: Itt vagyok, engem küldj!"**

Megkérdezte tőlem, mit jelent az álom. Azt feleltem: "Nem nehéz a magyarázat. Isten gyermekei régen ráébredtek annak valóságára, hogy **a világ óráján az utolsó órában vagyunk**. Az ön álma azt jelenti, hogy csak néhány perc és az óra lejár. És mert az utolsó órában vagyunk, szüksége van az Úrnak emberekre, akiket követül küldhet, akik örömet rendelkezésre állnak, akikkel terveit véghezviheti és szándékait megvalósíthatja. Ha valamikor, akkor most itt van az ideje, hogy Isten gyermekei felébredjenek és Érte éljenek."

Nem tudom, hogy helyesen magyaráztam-e az álmot, de azt tudom, hogy az utolsó órában vagyunk és az Úr üzenete sürgős.

De mi ez az üzenet? Így hangzik: "Íme, Ő jön!"

Az idézett igevers előtt Péter megmondja, hogy miért nem jó még az Úr. **"Nem késlekedik az Úr az ígérettel, amint egyesek gondolják, hanem türelmes hozzátok, mert nem akarja, hogy némelyek elpusztuljanak, hanem azt, hogy mindenki megtérjen."**

Miért nem jött még el az Úr eddig? Mert hosszútűrő. Mert, időt ad a világnak, hogy megtérjen. Időt a hívőknek, hogy elkészüljenek.

Miután Péter ezt a feleletet megadta s az Úr eljövetele felől minden kétséget eloszlatozott, világosan és határozottan ezt mondja: **"El fog jönni az Úr napja"**. Íme, Ő jön!

Igen, **Ő jön!** Mily gyakran jelentetett meg! És mégis **amikor jön, váratlanul fog jönni**.

Amikor Jézus egyszer a tanítványainak az Ő visszajöveteléről beszélt, azt mondta, hogy amint Noé és Lót napjaiban volt, úgy lesz az **ember fiának napjaiban** is.

Noé napjaiban...

Hogyan volt Noé napjaiban? Noé előre értesítést kapott. Isten így szólt hozzá: "Jön az ítélet, a nagy árvíz, mely az egész emberi nemzetséget elveszti. De te menekülj! Csinálj bárkát

magadnak, amelyben megmenekülhetsz a tieiddel s az állatvilág képviselőivel az általános pusztulásból!"

Ez nagyon meghökkentő parancs volt. De egyúttal merész állítás is. Noé felföldön lakott, amelynek hegyei részben örök hóval fedettek voltak. Ott a hegységben kellene hajót építenie: Ha még lakóhelye tengerparti föld volna, akkor talán érthető volna a parancs. De itt, a hegység közepén! Így mégis csak különös volt a bárkaépítés kívánsága!

De Noé hitt. Meg volt győződve, ha Isten mondja: "Jön az ítélet" jönnie is kell. Halasztás nélkül munkához fogott.

"Mit csinálsz Noé?" - kérdezték az emberek, amikor látták a bárka építését.

Ő mindent elmondott, amit Istentől hallott. Az emberek nevettek. "Te Noé, nálad nincs minden rendben! Valami rögeszméd van. Képtelenség, amit mondasz!"

Mi mindent le kellett nyelnie Noénak! Ahova csak nézett, mindenütt gúnyt látott. De megmaradt az igazság hírnökének - amint Péter mondja - és hirdette fáradhatatlanul, 120 éven keresztül, az eljövő ítéletet.

Amint a 100. év eltelt s a bárka majdnem elkészült, komolyabb és sürgetőbb lett szava. Odament azokhoz, akiket ismert és kérte őket, rimánkodott nekik: "Térj meg és mentsd meg lelkedet, az ítélet hamar eljő!" De csak nevték kérését és intelmeit. A tanultabbak fejüket rázták: "Nincs semmi jel arra, hogy rossz idő közelednék. Noé képzelt és rajongó; ne nyugtalankodjatok miatta!"

A bárka elkészült. Jött a kíváncsiak tömege, hogy a nagy faalkotmányt megnézzék. "Miért olyan nagy a bárka?" - kérdezték. "Állatok is be fognak menni, minden fajtából" - felelt Noé. Az emberek teljesen elhagyták. Kinevették!

De egy napon rengett a föld az állatok seregének jövetelétől. A levegő zúgott a madárrajok szárnycsapdosásaitól. Miként a fecskék megtalálták útjukat a világtengeren keresztül, amikor téli szállásukra mennek messze délre, miként a méhek megtalálják a kast, ha tőle távol repülnek, amint tudják a hangyák útjukat a bolyhoz, úgy találták meg az állatok a bárkába vezető utat. Isten mutatta meg nekik.

Ez megijesztette az embereket. De a tudósabbak, akikhez tanácsért mentek, ismét megnyugtatták őket. "Persze" - mondták, "ezt nem tudjuk még megmagyarázni, felötlő tünemény, kutatásaink még nem egyezők. De az az egy bizonyos, hogy vízözöntől, amiről Noé mesél, nincs mit félni!"

Az emberek ismét megnyugodtak és tovább aludtak.

Végre eljött a nap, amelyen Noé övéivel bement a bárkába. Ó, milyen nehéz volt a szíve! 120 éven keresztül szólt, figyelmeztetett és hívott a bárkába, de fáradtságának nem lett semmi eredménye. Akiket csak tudott kérlelt, de süket fülekre talált. Senki, senki, aki ráhallgatott volna!

Egyedül mentek ő és az övéi a bárkába. Isten bezárta mögöttük a bárka ajtaját. Aztán elmúlt nyolc nap, de a **megjelentett** ítéletnek semmi jele.

Elmúlt a hét. Jött az utolsó nap. Elmúlt az is. Amint a nap lement, így szóltak az emberek: "Holnap szép napunk lesz, jó időnk lesz." Azzal nyugalomra tértek.

És akkor - éjfél tájban - szélroham zúgott keresztül a földön, mely a tölgyfákat széthasogatta s a sziklákat leszaggatta. Az ég zsilipei megnyíltak s a mélység vizei felfakadtak. Rémülten futottak most az emberek a tudósokhoz, akiknek szava oly sokszor vigasztalta és megnyugtatta őket. Azok azt mondták: "Nagy árvíz ez, amelyet itt a földön még nem éltünk meg. De el fog múlni."

Ámde nem múlt el, hanem a vizek magasabbra és magasabbra emelkedtek. A rémült embereknek eszükbe jutott Noé és bárkája. "Szaladjunk Noéhoz" - mondták, "Van bárkája és azzal úszhat. Minket is vegyen fel!"

Amit mondtak, megtették. Futottak a bárkához. "Noé, jó Noé, kedves Noé, drága Noé, engedj be, kérünk, a bárkába." Most tudtak szép szavakat használni! De, most mit mondhatott Noé? "Kedves barátaim", hangzott belülről, "szívesen megtenném, de már nem tehetem. Nézzétek csak, találtok-e rajta belülről nyitható zárat vagy reteszt. Isten zárta be a bárkát."

Keresték, de semmit sem találtak. "Menjünk haza, hozzunk feszítő rudakat és szerszámokat. Majd lyukat ütünk a bárkán." De összecsaptak a habok kunyhóik felett és senki sem tért vissza.

Az özönvíz jött és mind elpusztította őket.

Oly régen **megjelentve - mégis váratlanul!**

Lót napjaiban...

S hogyan volt Lót napjaiban? Ott is előre értesítést adott Isten. Isten nem ajtóستól rohan a házba. Mielőtt ítéletre jönne előbb int, lehetőséget ad és újra int.

Lót a következő felvilágosítást kapta: "Rettentő ítélet fog bekövetkezni Sodomán. Isten elpusztítja a várost és mindent megsemmisít. Siess és hozd el barátaidat és a rokonaidat és meneküljtek."

Lót megrémült. De hitt a szónak és sietett a férfiakhoz, akikhez leányait adta. Elmondott nekik mindent, amit tudott. De előttük nevetségesnek tűnt s minél inkább kérlelte őket és rimázkodott, annál hangosabban nevettek: "Az öreg egészen gyermekessé lesz."

Ismét meg kellett fordulnia, senki sem hitt szavának. De alig volt a városon kívül, tűz és kén hullott alá az égből s a sistergést a levegőben csakhamar az elítéltek jajkiáltása tette rettenetessé.

Ímé, így volt az ítélet előre **megjelentve és mégis váratlanul.**

Milyen gyakran ismétlődött meg ez az évezredek folyamán!

Jézus napjaiban...

Jézus sírva beszélt a Jeruzsálemre váró ítéletről. "Vajha megláttad volna, akárcsak a te mostani napodon is, ami neked békességedre van!" De Jeruzsálem lakói nem hittek szavának. Azt gondolták: "Hogyan volna lehetséges, hogy a Jehova városa, a szent város, ellenség zsákmányává legyen! Isten nem hagyhatja, hogy ez megtörténjék!"

Nem sok idő múlt el, a város ostromzárral vétetett körül. Elkövetkezett, amit Jézus előre megmondott. A próféta szava valósággá lett: "Szekértáborral vesznek körül és minden helyen nyomorgatnak tégedet!"

Mind szűkebb lett az ostromzár. A városnak szinte lélekzete is megakadt, csakhamar élelem lett a cipők talpa, s a megölt állatok bőre is, a lakosok emberhússal táplálkoztak s olyan lett a nyomor, amelyet a világ még soha nem látott. És jött a pusztulás, a leromboltatás.

Lásd: **előre megjelentve és mégis váratlanul!**

A mi korunkban...

S vajjon manapság híjával vagyunk Isten ily intéseinek és figyelmeztetéseinek? A mi korunk az életet oly gyorsan leelő és oly gyorsan felejtő kor, hogy az emberek az ijesztő jeleket nem veszik észre. Egy-egy új benyomás vagy hír elhomályosítja a régebbit.

Vagy elfelejtették-e azt a rettentő szerencsétlenséget, amely több évvel ezelőtt Martinique szigetén lejátszódott? Ahogyan a róm. kath. lapok tudósítottak, St.-Pierre lakosai veszedelmes káromlást vittek végbe. Nagypénteken disznót szegeztek fel a keresztre, hogy Jézus kereszthalálát kicsúfolják. Ekkor jött az intés. A tűzokádó-hegy kitört, lávaözönt bocsátott a földre, szétrombolt egy nagy gyárat, amelynek munkásai nyomorultul elvesztek. Aztán szünetelt tartott a vulkán.

Az emberek megrémültek, menekülni akartak, de a kormányzó őrséggel vétette körül a várost és senkit sem engedett ki. Majd szakemberekből, tudósokból és tanárokból bizottságot küldött ki, hogy vizsgálják meg a dolgot, vajjon a Mt. Pelée valóban veszéllyel fenyeget-e. A bizottság felment a hegyre, megvizsgálta mindent pontosan s aztán véleményt mondott: "Nincsen semmi baj! A Mont Pelée (1456 m magas) teljesen veszélytelen. Csak egy kis tűzijátékot csinált."

Amint a másik nap hajnala, - áldozócsütörtök napja - felvirradt, **azé a napé, melyen a gúnyjátékot meg akarták ismételni**, lávafolyam tört elő és félelmes gyorsasággal a városra zúdult, a büntetés leszállt az égből s néhány perc alatt megsemmisített 40.000 ember.

Íme, megjelentve és mégis **váratlanul**.

Nem éppen ilyen gyakran és világosan jelentette-e be Jézus, hogy az Úrnak napja közel? Már megkezdődött annak beteljesedése, amit Jézus a Máté evangéliuma 24. részében eljövételéről jelentett.

Lehetetlennek látszó dolgok, amelyekről szólunk. De előttünk folynak le, hogy Jézus Krisztus napját jelentsék.

Az Úr visszajövetelének egyik legszembetűnőbb jeléül azt jósolta, hogy emberek fognak előállni, akik **magukat Krisztusnak mondják**.

Néhány évvel ezelőtt Amerikában lépett fel egy ilyen hamis Krisztus, aki sokakat megtévelyített. Nyomorult véget ért a pusztában, amikor az Úr 40 napos böjtjét akarta utánozni. Böjtölés közben halálra éhezett.

Aztán Londonban állott elő egy lelkész, ki az oltármellől mellől hirdette ki, hogy ő a visszatérő Krisztus. Oly nagy volt a nép zúgása ez istentelen káromlás miatt, hogy a rendőrség alig oltalmazhatta meg a férfit. Az ekkor csendesén visszavonult és semmit sem hallottak többé róla.

Majd Oroszországban vált híressé egy új Krisztus, aki lelkes követőkre talált. Sőt annak a tébolydának orvosait és tanulóit is megtévesztette, amelybe bezárták.

Majd ismét híre járt, hogy Észak-Indiában lépett fel egy új Krisztus.

Így jön keletről és nyugatról, északról és délről a híre oly embereknek, akik azt mondják: Én vagyok a Krisztus, én vagyok a világ megváltója. Engem kövessetek!

Az előre megmondott, megígért jelek megjelennek, amelyek Krisztus jövetelét tudatják.

Továbbá **hamis próféták** állnak elő, mint az amerikai Új-Sion alapítója, ki magát második Illyésnek mondta s ezeket és ezeket vonzott magához.

Háborúk hírei töltik meg a világot. Tűzhányók ijesztő kitörései, földrengések, dögvész, éhínség, rémítő szerencsétlenségek, mind jelek, melyek hangosan kiáltják: **Íme, Ő jön!**"

De szól még más jel is az Ő visszajövele mellett. Izrael készülődik, hogy honát újra hatalmába vegye. (E könyvecske megírása óta meg is valósult.- szerk., megjegyzése) A sionizmus - e folyton növekvő mozgalom - világosan beszél.

Más jel is teljesedik - a pogányok között. Jézus megmondotta: "Előbb az **egész világon kell prédikálnia az Igének, minden népnek** bizonyságul, s aztán eljő a vég." Nem teljesedik ez a szó? Van egy érdekes könyvecske, s abban 450 - és ez a szám azóta már erősen megnövekedett - különböző nyelven van meg a János 3:16 "Úgy szerette Isten a világot." Számold csak elő a nyelveket, amelyeket ismersz, 30-ig vagy 40-ig mégy el talán, aztán ismereted véget ér. És azóta még több különböző nyelvről tudunk, melyekre a Biblia, vagy egyes részei lefordítottak. Micsoda munkának kellett végbemennie, míg az Idvezítő szava valósággá lett. Míg az evangélium prédikáltatott oly sok pogány népnek!

S nemcsak odakinn a pogányok közt prédikálják. Prédikálják a névleges keresztyének között. Mindig sürgetőbb lesz az igehirdetés és a lelkészek mellett mások is bizonyosságot tesznek s megtérésre hívják az embereket.

Miért lett oly komoly és sürgető a prédikálás?

Miért volt Noé oly állhatatos Isten üzenetének hirdetésében és miért hívta, kérte ismerőseit és rimázkodott, hogy jöjjenek a bárkába? Tudta: **az ítélet elkövetkezik!** - Miért nem szünt meg Lót hívni a vejeit, hogy biztos helyre meneküljenek vele együtt? Mert tudta, hogy **az ítélet elkövetkezik.**

Azért prédikálunk napjainkban oly nagy komolysággal és hívunk oly sürgetően, mert az Isten gyermekei tudatára ébredtek, hogy az **Úrnak napja közel**. Azért hangzik az üzenet hangosan e világ felé: **Íme, Ő jön!**

Sokféleképpen **megjelentetett** az Úrnak napja. És mégis, amikor jön, **váratlanul** fog jönni.

120 éven keresztül hirdettetett az özönvíz, s mégis váratlanul jött. Sodoma és Gomora pusztulása előre megjelentetett és mégis váratlanul jött. Mindig ez ismétlődik. Így lesz akkor is ha az Úr eljő.

Hogy most én az Úr eljövételéről szólok, tudom, hogy sokan nevetnek és gúnyolódnak. Nos, gondold azt, ami neked tetszik, én ment akarok lenni az érted való felelősségtől, tiszta a te véredtől. Azért ismételem, akársz nevetsz, akár nem: **Íme Ő jön!** Utolsó szava így hangzott: **Íme hamar eljövök**. Hogy miként fogadod szavamat, az már nem az én, hanem a te dolgod. **Isten egyszer felelősségre von, miért nem tértél meg, noha hallottad e szót**. Remeg a szívem, ha arra gondolok, hogy mindent tudsz, tudod, hogy hamar jó - és mégsem készülsz rá. És majd eljő váratlanul.

Az Úr hosszútűró velünk szemben, még most is hosszútűró. De a világ nem akar megtérni. Könnyelműen és közönnnyel kérdezi: "Hol vannak a visszatérésének jelei? Hiszen megmondotta: Hamar jövök s azóta már 2000 év telt el." A világ prédikál az eljövő Úrról, aki előtt **ezer esztendő annyi, mint a tegnapi nap, mely elmúlt**, de nem hisz benne.

S mit találunk **Isten gyermekei** között? Isten azért is hosszútűró, hogy gyermekeit előkészítse. De készülnek-e azok?

Amikor az Úr visszajöveteléről van szó sokan mondják : "Nem szeretném, ha Ő most jönne vissza!" Tudják, hogy jön! - és mégsem készülnék. Tovább tervezgetnek, viszálykodnak és tovább alusznak.

S ha az Úrnak napja eljön, váratlanul jó és Istennek sok gyermeke nem készült rá. "Mint tolvaj az éjben, úgy jön Ő, - mondja Péter - amikor nem várják, amikor mindenki alszik."

Hozzád is úgy jó az Úr, mint tolvaj az éjben? Ha tovább folytatod eddigi világias életed, ha tovább szövögeted földi terveid és növeled gondjaidat, ha továbbra is arra igyekszel, hogy gazdag és tekintélyes légy, ha továbbra is civakodsz, versengesz Isten más gyermekeivel, akkor váratlanul jó.

Kedves testvérem: miért nem készülsz? Világ fia: miért nem térsz meg? Miért hátráltatod az Úr eljövételét?

Most van az utolsó idő. Igen, három perc éjfél előtt, úgy, ahogyan az a testvér álmában látta. Ezért van szüksége az Úrnak emberekre, akik készülnek s üzenetét elviszik: **Ímé, Ő jön!** Nemcsak szóval, hanem életetekkel és egész lényetekkel ezt kell hirdetenetek: **Én várom az Urat. Igen, Ő hamar jó!**

Milyen sok keresztyén hasonló az esztelen szűzekhez! Mincs olaj náluk, lámpájuk kialszik. Keresztyénségük csak formából áll, a Szentlélek hiányzik életükből. A boltosokhoz kell futniuk, mint ahogy Noé kortársai végre is a bárkához futottak, de már késő! Az ajtó zárva. S e szó hangzik feléjük: "Nem ismerlek benneteket." Majd akkor előállnak s előszámlálgtatják:

"Minden vasárnap a templomban voltunk, rendesen vettünk úrvacsorát, ehhez meg ehhez a keresztyén egyesülethez tartoztunk. De ismét fog hangzani: "Megmondtam: nem ismerlek titeket! Távozzatok el gonoszságnak cselekedői!"

Megjelentve és mégis váratlanul!

Szívem elszorul, ha arra gondolok: az Úr hamar jő - és te alszol, nem vagy készen. Nem vártál úgy reá, mint menyasszony vőlegényére.

Halhatatlan lélek, készülődjél! Készülj el még ma! Ha az üdvösséget meg nem találtad, siess, mentsd meg lelkedet és hátra ne tekints! Úgy jársz, mint Lót felesége. Hozd rendbe dolgodat Istennel!

És te testvérem, üzd ki az álmod szemedből! Itt az ideje, hogy felébredj az álomból. Ne kételkedj tovább, vajon jön-e az Úr. Ne töprengj, amikor jön el; hanem élj Istennek, várd az Urat!

Emeljétek fel fejeteket, mert a ti megszabadítástok közel!

Te bűnös, térj meg! Testvér, készülj! Menyasszony, ékesítsd magad Uradnak!

Íme, Ő jön!